

з **6** квітня

фільм Аскольда Курова

67 БЕРЛІНСЬКИЙ
КІНОФЕСТИВАЛЬ
2017

ПРОЦЕС

**РОСІЙСЬКА
ДЕРЖАВА
ПРОТИ
ОЛЕГА
СЕНЦОВА**

MARX FILM (ESTONIA) MESSAGE FILM (POLAND) CZECH TELEVISION (CZECH REPUBLIC) WITH THE SUPPORT OF THE POLISH FILM INSTITUTE AND B2B DOC PRESENT
THE TRIAL: THE STATE OF RUSSIA VS OLEG SENTSOV

SALES RISE AND SHINE WORLD SALES SOUND SORIN APOSTOL COLOR MANGACOMPANY MUSIC SORIN APOSTOL EDITORS MICHAŁ LESZCZYŃSKI EVGENY ZAOZERNYKH
CINEMATOGRAPHY ASKOLD KUROV PRODUCED BY MARIA GAVRILOVA MAX TUULA DARIUSZ JABŁOŃSKI IZABELA WÓJCIK VIOLETTA KAMIŃSKA ALENA MÜLLEROVÁ DIRECTED BY ASKOLD KUROV

MARX FILM

Česká televize

BALTICBLACK SEA
DOCUMENTARY NETWORK

ПРОЦЕС

The Trial: The State of Russia vs Oleg Sentsov

Естонія, Польща, Чехія, 2017 / 70 хв.

документальний фільм

Режисер: Аскольд Куров

У ролях: Олег Сенцов,

Дмитро Дінзе,

Наталя Каплан,

Геннадій Афанасьєв,

Олександр Кольченко

Олег Сенцов – український режисер, активіст Євромайдану і уродженець Криму. Після анексії півострова Росією він став активним супротивцем окупації. У травні 2014 року ФСБ заарештувало Сенцова, звинуватило його у плануванні терактів і вивезло до Москви. Після року ув'язнення його було засуджено до 20 років колонії – попри те, що свідoctва з боку звинувачення були надані під тиском, а докази у справі – відсутні. Олег Сенцов своєї провини не визнає.

Режисер фільму Аскольд Куров стежить за процесом суду і спробами сім'ї Олега, його друзів та адвокатів звільнити режисера з в'язниці. Прикрий процес викликав протести по всьому світу: Європейська кіноакадемія і низка всесвітньо відомих кінематографістів – Педро Альмодовар, Вім Вендерс, Агнешка Голланд, Кен Лоуч, Джонні Депп та інші – закликали звільнити Сенцова. Розслідування Аскольда Курова поступово розкриває абсурдну і лячну кафкіанську історію про те, як будь-яка людина може стати жертвою безжальної державної машини.

Світова прем'єра фільму відбулася на 67-му Берлінському кінофестивалі. Українські глядачі вперше побачили «Процес» на Міжнародному фестивалі документального кіно про права людини Docudays UA. Також стрічка була представлена у програмі фестивалів Jeden Svet/One World у Празі, СРН:DOX у Копенгагені та Festival del Cinema Europeo в італійському місті Лечче.

ПЕРЕДІСТОРІЯ

Після того, як 1991 року Україна здобула незалежність, її суспільство балансувало між Заходом і Росією понад два десятиліття. Революція 2014 року – Євромайдан – символізувала прийняття остаточного рішення на користь Заходу.

Як відповідь, у березні 2014 року російські війська потайки окупували Крим – відтак було проведено референдум, результатом якого стала анексія Криму Росією. Активна меншість кримчан виступила з протестами – до них приєднався і режисер Олег Сенцов. Він був затятим учасником протестів Євромайдану. Він допомагав українським воякам, заблокованим на військових базах, а також ініціював мирні акції проти російської окупації. У травні 2014 року, Сенцов і троє інших кримчан були затримані ФСБ за звинуваченням у тероризмі.

Дебютний фільм Олега Сенцова «Гамер» було вперше показано на кінофестивалі у Роттердамі, стрічка «Носоріг», що перебувала у розробці, привернула увагу європейських кіноринків.

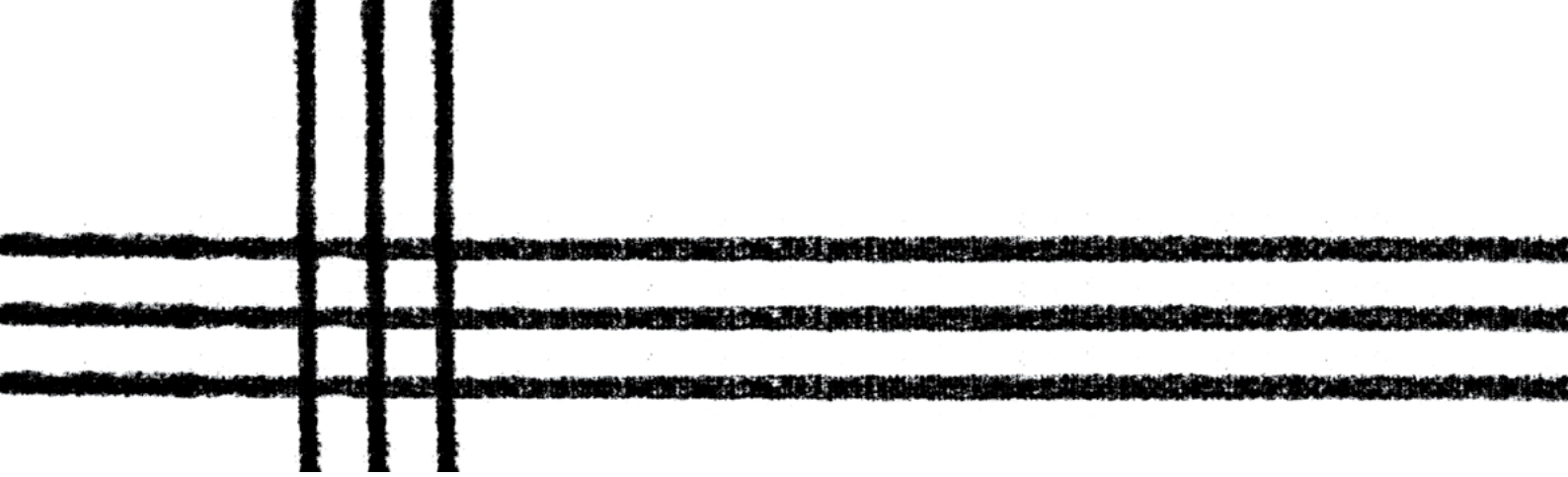
СТВОРЕННЯ ФІЛЬМУ

Проект був задуманий після арешту Олега 2014 року одночасно в Україні та Росії. У Києві продюсерка Олега Ольга Журженко, яка працювала з ним над «Гамером» та «Носорогом», запросила молодого українського режисера Андрія Литвиненка для роботи над документальним фільмом про справу Сенцова. Водночас, у Москві російський документаліст Аскольд Куров почав стежити за ходом судового розгляду, відчувши, що не може залишатися осторонь. Дізнавшись про існування один одного, режисери об'єднали зусилля. Того ж року до роботи доєдналася естонська компанія Marx Film, яка займається створенням документальних фільмів на політичну тематику.

У ході розробки проекту, Аскольд Куров став єдиним режисером фільму, тоді як Андрій Литвиненко продовжив роботу як співавтор і один з операторів; Ольга Журженко виступила виконавчою продюсеркою.

У 2015 році як спів-продюсер до проекту приєдналася польська кінокомпанія Message Film. Згодом польський інститут кіно прийняв рішення про фінансування фільму. Виробнича команда отримала підтримку чеського телебачення і шведського фонду B2BDos, що займається копродукцією з кінематографістами, які живуть між Балтійським і Чорним морями. Попри те, що Україна не задіяна у продакшені фільму, автори отримали тут підтримку у постпродакшені, перекладі та промоції картини. Чимало російських кінематографістів виступили з протестом проти сфабрикованої справи Сенцова.

АСКОЛЬД КУРОВ, режисер:

Іноді буває важко залишатися простим спостерігачем. Ідея фільму виросла з моєї слабкості, моєї нездатності змінити темне майбутнє, яке чекало на Олега Сенцова – людини, яка всього лиш хотіла жити у вільній країні і знімати кіно. Знаючи Олега особисто, я переймався за нього, і неможливо було повірити у ці безглузді звинувачення, змиритися з тим, що він переживає.

У нас із ним багато спільного: ми народилися в одній країні, майже в один і той же час, у нас було радянське дитинство, і ми майже одночасно стали кінематографістами. 25 років тому розпався Радянський Союз; Олег залишився в українському Криму, а я – у Росії, яка два роки тому сама прийшла у Крим, разом із репресивною системою, цензурою, політичними переслідуваннями, свавіллям влади і ностальгією за радянським минулим.

У російській політичній ситуації стає дедалі важче абстрагуватися від політики, і ніщо не може гарантувати, що будь-яка людина, незалежно від професії, не стане жертвою системи. Цей фільм – можливість знайти і висловити підтримку Олегові Сенцову не тільки від нас, але й від багатьох людей по всьому світу.

ЦИТАТИ

Я прийшов на перше слухання справи як знайомий Олега – хотів підтримати його. Але потім зрозумів: єдине, що я можу зробити – зняти про це фільм.

Аскольд Куров, інтерв'ю для Радіо Свобода

Найважче було на монтажі. Матеріалу багато, близько 200 годин. Хотілося розповісти про Олега як про людину, його творчість, сім'ю та близьких, про сам процес, кримінальну справу, докази слідства і захисту, про контекст, у якому все це відбувалося. Важко було знайти правильну композицію.

Аскольд Куров, інтерв'ю для «Московського комсомольця»

Назва «Процес» відсилає до Франца Кафки, тому що процес, який відбувався у Ростові-на-Дону, – абсурдний і нагадує однойменний роман Кафки. Він справляє враження жорстокої машини, яка не приймає ніяких доказів логіки і здорового глузду, діє за вже написаним сценарієм.

Аскольд Куров, інтерв'ю для «Московського комсомольця»

У мене виникло відчуття, що це був театр, де судді грали заздалегідь визначені ролі – і що суд був сценою. Абсурдність звинувачень, відсутність доказів провини Сенцова або Кольченка – це все давало відчуття театральної постановки.

Аскольд Куров, інтерв'ю для Радіо Свобода

Для мене це найскладніше кіно. З самого початку було зрозуміло, що у фільму багато завдань. Що він не може бути просто авторським. Хоча виникали й такі варіанти. В одній з концепцій було багато позакадрових авторських текстів. І анімація реконструювала події. Але у підсумку кіно саме себе організувало. Буду радий, якщо воно допоможе кампанії на підтримку Олега. Допоможе розібратися тим, хто сумнівався.

Аскольд Куров, інтерв'ю для «Нової газети»

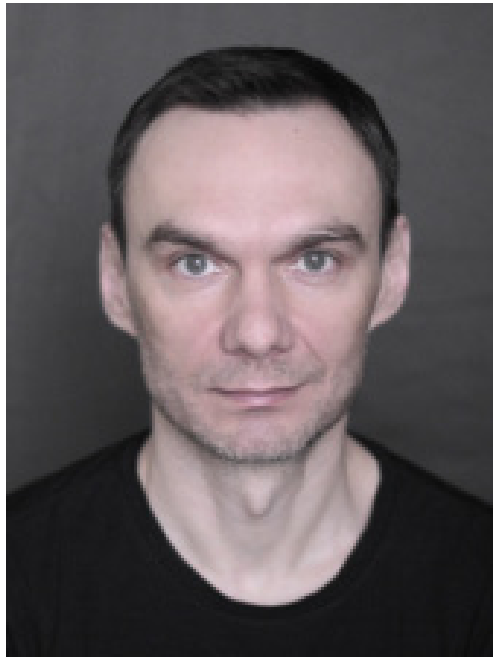
ДІЙОВІ ОСОБИ

Сам Олег Сенцов з'являється на екрані лише у залі суду, за ґратами, і в архівних кадрах, але він, безумовно, є центром історії. Не маючи змоги знімати Олега, автори фільму були змушені шукати різних способів наблизитися до нього. Шукали доступу до людей, які його добре знають. Відтак інші герої фільму – ті, хто бореться за свободу Олега: його двоюрідна сестра Наталя Каплан, його сім'я і адвокати, а також люди, що дали свідчення проти нього. Наталя жила у Москві, і її життя було повністю присвячене визволенню брата. Після того, як Олега засудили до 20 років позбавлення волі і етапували у віддалену сибірську колонію суворого режиму, жінка переїхала до Києва. Інші члени сім'ї Олега, його мати і двоє дітей-підлітків Аліна і Влад, також з'являються у фільмі. Один із контрапунктів розповіді про Олега – історія Олександра Кольченка, який був звинувачений і відбуває покарання у тій самій справі, але не такий відомий широкому загалу. Кольченко – кримський антифашист, тож його арешт за звинуваченням у причетності до правої націоналістської організації «Правий сектор» особливо іронічний. Дмитро Дінзе, адвокат Олега (також відомий як адвокат арт-груп Война і Pussy Riot) – ще один важливий персонаж, який допоміг авторам фільму розслідувати обставини судового процесу і отримати максимально близький доступ до Олега. Політолог Кирило Рогов дав уявлення про контекст кримських подій і допоміг пояснити політичні мотиви, що лежать в основі сфабрикованої справи Сенцова.

АСКОЛЬД КУРОВ

режисер

Народився в Узбекистані 1974 року, з 1991 живе у Росії. Вивчав філологію, театральне мистецтво і теологію. Випускник Майстерні документального кіно Марини Разбежкіної (2010).

У 2013 році Куров і ще декілька режисерів з Майстерні Разбежкіної зняли фільм «Зимо, геть!». Стрічка присвячена російським протестним акціям грудня 2011 – березня 2012, отримала ряд міжнародних нагород і номінувалася на премії «Ніка» та «Золотий орел» як найкращий неігровий фільм. Його наступні роботи «Ленінленд» і «Діти 404» здобули високі оцінки критиків і були показані на міжнародних кінофестивалях. Фільми Курова зосереджені на проблемах прав людини і соціальних конфліктах у сучасній Росії.

Фільмографія:

2017 Процес
2014 Діти 404
2013 Ленінленд
2012 Зимо, геть!
2010 25 вересня

А Р Т Х А У С
ТРАФІК

ДЕНИС ІВАНОВ
продюсер
producer@arthousetraffic.com

ЛІЛІЯ АЛЕКСЕЄВА
керівник відділу кінопрокату
booking@arthousetraffic.com

АНАСТАСІЯ СІДЕЛЬНИК
прес-аташе
press@arthousetraffic.com